

ROVNOVÁHA

ZPRAVODAJ
ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE

Číslo 3, ročník 2014

1. června 2014

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

vždy se těším na aktuality z hospicového života. V naší zrychlené době jsou to takové ostrůvky, na kterých se člověk může zastavit a zjistit, jak bohatý může být život mezi jednou

a druhou výplatou. Odstup času také nabízí pohled na minulost. Jména některých akcí jsou nám už dobře známá, zatímco jinde vznikl zcela nový nápad. Některé akce se ujaly natolik, že se z nich pomalu stávají tradice. Lidé se k nim rádi vrací, ale přibývají i noví účastníci. Jednou z nich je i Prachatická hospicová desítka. Benefiční závod na deset kilometrů, který nabízí i řadu vedlejších doprovodných programů,

tak trochu připomíná i celé snažení hospicového hnutí. Je to neustálý „běh“ za zajištění všeho potřebného pro nemocné. Je to spousta potu i námahy, ale také i nevšedních a radostných zážitků. Není to běh na diskvalifikace. Do cíle bylo povoleno dojít i pěšky.

Proto, ať už chcete běžet nebo kráčet, pojďme se opět společně vydat na trať hospicového života.

Jakub Holman,
šéfredaktor

OBSAH:

- Ze života Asociace... 1
- Ze života hospiců... 2–3
- Lůžkový hospic umírajícím pomůže, když blízcí nemohou – rozhovor 4–5
- Z dopisů 5–6

ZE ŽIVOTA ASOCIACE

VALNÁ HROMADA 2014

Dne 10. 4. 2014 proběhla v Hospici Frýdek-Místek, p.o. Valná hromada Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče. Také tentokrát se VH zúčastnily pracovní skupiny lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků a psychologů. Nově se sešli ekonomové a účetní jednotlivých hospiců. Mimo jiné byla na programu také volba nového člena revizní komise. Ing. Miloslava Běťáka vystřídala ing. Alice Tajerová, ekonomka Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech. Novým řádným členem APHPP se stal Hospic Frýdek-Místek, p.o., kterým děkujeme za pěkné přivítání a pohostinnost.

ING. ALICE TAJEROVÁ

Alice Tajerová, která je původem ze Zábřehu na Moravě se narodila 27. dubna 1971. Tam ovšem žila jen krátkou dobu. Větší část svého dětství prožila v Praze, kde také vystudovala vysokou školu ekonomickou, učila na obchodní akademii nebo pracovala jako ředitelka komunitního centra na Jižním Městě. V metropoli žila až do roku 2009, kdy se s manželem a třemi dětmi odstěhovala do Mrače. Další životní zlom přišel o půl roku později. V té době začala pracovat v Hospici Dobrého Pastýře v Čerčanech.

Vydávání odborného časopisu

„DIAGNÓZA V OŠETŘOVATELSTVÍ“

bylo z ekonomických důvodů ukončeno.

Po dvouletém intenzivním jednání odstoupil potenciální akvizitor od podpisu smlouvy. Časopis se věnoval potřebám člověka z pohledu nejen ošetrovatelského, ale i sociálního, psychologického a z pohledu pacienta i zdravotníka. Obsah byl zaměřen pro zdravotní sestry všech specializací, ale také lékařům, psychologům, sociálním pracovníkům, vyučujícím Ošetřovatelství a dalším zdravotnickým oborům.

ZE ŽIVOTA HOSPICŮ

Hospic Dobrého Pastýře PŘIJELA K NÁM POUŤ!

Tak se mohli v neděli 11.5. radovat pacienti Hospice Dobrého Pastýře i obyvatelé Čerčan a jejich okolí. A nebyla to pouť ledajaká. Vzduchem neletaly houpačky ani nesvištěly kolotoče, ale pro malé i velké návštěvníky byla připravena spousta jiné zábavy. Zachraňovací ryby, kolo štěstí, střelnice, kuželkovaná, chůze na chůdách, jízda na poníkovi nebo velmi oblíbené malování prsty na ruku i nohu nebo třeba nose, to byly některé z pouťových atrakcí. Děti soutěžily o zajímavé ceny, zatímco rodiče fandili, pomáhali nejmenším nebo

prožívali siestu v hospicové kavárně. Mnozí si nakoupili krásné a originální modely v hospicovém

bazárku, a přispěli tak na provoz hospice. O kulturní zpestření se postaralo Vokální společenství Cantio.

Více informací o akcích naleznete na stránkách www.hospic-cercany.cz.

Živým pouťovým mumrajem se proplétali veselí klauni ze sdružení Zdravotní klaun, kteří svým strhujícím způsobem bavili pacienty i návštěvníky všech věkových generací. Neodmyslitelnou součástí poutě byla ekumenická bohoslužba, kterou bylo celé odpoledne zahájeno.

Nedělní pouť byla první velkou akcí Hospice Dobrého Pastýře v tomto roce. Již za měsíc (7. 6.) se ale můžete těšit na další, kterou je Dětský den u penzionu Sázavka, pořádáný občanským sdružením DRÁČE ve spolupráci s obecně prospěšnou společností TŘI, o.p.s.

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA – PRACHATICE

PRACHATICKÁ HOSPICOVÁ DESÍTKA 2014

Že je hospic místem nevšedních aktivit, dokázali účastníci již tradiční sportovní akce. Prachatická hospicová desítka měla téměř devadesát běžců, kteří svou účastí pomohli získat pro pacienty Hospice sv. Jana N. Neumanna více jak 14 000 Kč. V první kategorii zvítězil triatlonista Martin Debnar, který doběhl v čase 00:33:21. Hospic děkuje všem běžcům a dobrovolníkům.

PŘEDÁVÁNÍ CENY Ď V TÁBOŘE

Cena Ď (dík) se každoročně uděluje mecenášům a dobrodincům. Svým charakterem a rozměrem ojedinělá a respektovaná cena na podporu charity a kultury se uděluje od roku 2001. Pro hospic je takovým dobrodincem a mecenášem už od roku 2010 pan František G., proto jsme pana Františka na tuto cenu nominovali. Slavnostní vyhlášení pro Jihočeský kraj proběhlo v Divadle O. Nedbala v Táboře a mělo velmi příjemnou komorní atmosféru. Nominační list

od nás oslovil nejvíce porotců a tak cenu pan František vyhrál.

Moc mu to přejeme a gratulujeme!

HODNOCENÍ PRAXE V HOSPICI SV. JANA N. NEUMANNA

(Jak ho sepsala studentka Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích)

Musím se přiznat, že při příjezdu do hospice jsem měla z této praxe poněkud strach. Nevěděla jsem, co mě čeká a představa setkání se smrtí mě poněkud děsila. Hned po prvním dnu však všechny strach zmizel. Setkala jsem se tu se samými příjemnými lidmi, kteří svou práci vykonávají s láskou a úctou. Stejně tak se chovají i mezi sebou a jsem moc ráda, že jsem do tohoto kolektivu mohla dva týdny patřit. Po setkání s řadovými sestrami, jsem se zbavila i všech předsudků k jeptiškám. Jsou to obdivuhodné ženy plné lásky, porozumění a životní moudrosti, oddané své víře, ale zároveň neztrácející smysl pro humor. Nikdy bych nevěřila, že v zařízení jako je hospic, se dá zažít tolik veselých

situací. Přítomnost smrti je tu však znatelná. V době mé praxe jsem se s v hospici s člověkem ve fázi umírání nesetkala. Když jsem však nastoupila druhý týden v pondělí ráno do služby a na tabuli klientů scházela čtyři jména klientek, o které jsem předešlý týden pečovala, nebyl to příjemný pocit. Zvláště v případě klientky, která byla v mém věku. Pobytem v hospici jsem však mohla alespoň z vyprávění nahlédnout do procesu umírání a péče o zemřelého a získat trochu jiný pohled, než na který jsem zvyklá z nemocnice. Je příjemné vědět, že i v tak nelehké situaci, jako je umírání někoho blízkého, existuje takovéto zařízení, které důstojně a s láskou pečuje o své klienty a o osoby, které

je doprovází. Svou praxi v hospici ani nemohu srovnávat s žádnou jinou. Při vzpomínkách na pět týdnů praxe na ONP je hospic zcela jiný svět. Vědomí, že na vše je dostatek času, dává obrovský prostor personálu, aby se plně věnoval každému klientovi zvlášť. Každému je zde zaručeno tlumení bolesti, důstojnost, a že nezůstane sám, což je opravdu to nejdůležitější, co klient v hospici může žádat. Tuto praxi považuji za nejkrásnější, kterou jsem za roky mého studia zažila a vím, že nikde jinde se již s takovým přístupem zřejmě nesetkám...

Zvláštní poděkování patří vrchní sestře Evě Ludačkové a sestře Lívancové.

Hospicová péče svaté Zdislavy

V TÝDNU DORAZILA PRO BUDOUCÍ HOSPIC LŮŽKA

První vybavení pro kamenný hospic už má v Liberci k dispozici organizace Hospicová péče svaté Zdislavy. Právě ta má nový lůžkový hospic v Liberci zajišťovat. Z kraje týdne pro něj získala všech 28 speciálních lůžek.

PŘIVEZL JE KAMION

Lůžka jsou prvním vybavením zatím neexistujícího hospice a zakoupena mohla být jen díky pěti nadacím. „Jejich pořizovací cena je milion a 750 tisíc korun. Už je máme dobře uskladněné v Liberci, z kraje týdne dorazila kamionem,“ usmívá se ředitelka Hospicové péče sv. Zdislavy Taťána Janoušková. Jednou z nadací, která na pořízení lůžek přispěla, byl i Nadační fond umění doprovázet. „My jsme darovali 105 tisíc korun, tedy prostředky na tři polohovací lůžka s matrací proti proleženinám a stolečkem, který lze využít při jídle,“ řekla za Nadační fond Hana Haráková.

TERMÍNY HOŘÍ

Přestože v současné době už Hospicová péče pracuje na shánění peněz na vybavení lůžkového hospicu a hledá i budoucí zaměstnance, termíny pro jeho vznik začínají hořet. Hospic by se totiž měl otevřít už

prvního ledna příštího roku. „Vznikne přestavbou bývalého dětského domova v ulici U Sirotčince, ke kterému budou přistavěny z každé straně jakési věže. V současné době se vybírá firma, která přestavbu provede,“ říká Janoušková.

LŮŽKOVÝ HOSPIC UMÍRAJÍCÍM POMŮŽE, KDYŽ BLÍZCÍ NEMOHOU

Rozhovor s Taťánou Janouškovou

Léta se Taťána Janoušková snaží o otevření lůžkového hospice v libereckém kraji. Teď se jí sen plní.

První den příštího roku by se měl Liberecký kraj dočkat lůžkového hospice. Zařízení, které doprovází nevyлéčitelně nemocné a umírající lidi, aby mohli bez bolesti, v klidu a ve smíření uzavřít svůj život. O jeho vznik se zasloužila i Taťána Janoušková, která o něj usiluje už několik let. „Právě kvůli tomu jsme založili v roce 2009 Hospicovou péči svaté Zdislavy. Ale protože jsme věděli, že lůžkový hospic je běh na dlouhou trať a něco jsme pro umírající dělat chtěli už v té době, začali jsme provozovat domácí hospicovou péči. A dnes jsem za to ráda. Protože většina lidí si přeje zemřít doma, ve své vlastní posteli. A i díky naší pomoci se to velké části nemocných a umírajících daří,“ říká.

■ Pojďme si na úvod říci, jak domácí hospicová péče vlastně funguje.

První krok dělají vždycky příbuzní nemocných a umírajících lidí. Musí se na nás obrátit s žádostí o pomoc. Kontakt většinou získávají na internetu, sociálních odborech města nebo kraje a hlavně v nemocnici. Protože právě z nemocnice k nám míří většina klientů. Přepočítáno na procenta, je 95 procent všech onkologickými pacienty. Když k nám rodina přijde, mluvíme spolu a zjišťujeme, co ta rodina

zvládne sama, co můžeme my, co si oni představují a snažíme se to nakombinovat tak, aby byla rodina co nejvíce spokojená. U každé je péče jiná. K jedné chodíme jednou týdně, do jiné dvakrát denně.

■ Základem je ale to, že se blízcí sami o nemocného starají.

Přesně tak. Někdo s ním musí být doma a pečovat o něj. My nemůžeme poskytovat služby umírajícímu, který je doma sám. To budeme potom schopni v chystaném lůžkovém hospici.

■ Ten vznikne v ulici U Sirotčince v Liberci v budově, která už stojí. Jak to vypadá s její přeměnou na hospic v této chvíli?

Vznikne v budově, ve které býval od roku 1899 sirotčinec a později kojenecký ústav, takže v budově s krásnou historií i energií. V poslední době byla zhruba šest let prázdná. K samotné rekonstrukci můžu říci, že dojde k velkým změnám. Zůstanou prakticky jen nosné zdi. Dohromady tam plánujeme 28 jednolůžkových místností. Kvůli hygienickým předpisům a také tomu, že je potřeba se tam s velkými postelami dobře vytočit, bychom se do původního objektu nevešli a tak vznikne po obou stranách ještě přístavba. My tomu říkáme boční věže. No a kromě toho vznikne na zahradě za domem i do země zapuštěný stacionář.

■ Proč zapuštěný do země? Jinak to nešlo?

Je to kvůli nádherným původním oknům ve středu toho objektu. O to jsme nechtěli přijít a dlouho jsme přemýšleli, jak to udělat, aby se nezastavěla. Nakonec jsme vymysleli, že celý stacionář zapustíme do země a když z něj budeme chtít vyjet ven na zahradu, bude k tomu sloužit boční výstup ve sníženém terénu. A vlastně se přes něj bude ven vyjíždět vždycky.

■ Byla pro vás ta možnost průjezdu na zahradu hodně důležitá?

Poměrně dost. Chceme umožnit vyjet ven klientům, kteří ještě mají zájem třeba na zpívání dětí nebo tvoření, nebo na zahradu.

Protože oni chtějí vnímat něco krásného. A zahrada by měla být jako u ostatních lůžkových hospiců upravená, s jezírkem nebo papoušky v klecích.

■ Kolik lidí se bude o klienty v lůžkovém hospici starat?

Budeme tam mít 12 zdravotních sester, 15 ošetřovatelů či pečovateli, lékaře, sociálního pracovníka a na menší úvazek psychologa a duchovního. Další člověk se bude starat o půjčovnu pomůcek, kterou provozujeme už teď a která je nezbytná.

■ Jak budete nové lidi do hospice hledat? A jaké vlastně potřebujete?

Už teď se nám sami hlásí. S některými zájemci jsme měli první schůzku, teď nás čeká další. Hlavním kritériem při výběru bude potřebná kvalifikace. Všeobecné sestry nebo základní kurz pracovníka v sociálních službách. Pak také bu-

deme zjišťovat, proč tu práci chtějí dělat. Jinými slovy jestli tu službu mají v srdci. Jestli jsou připravení, že vedle nich bude někdo umírat. Na to, že takovému člověku musí dodávat sílu. Tu práci nejde dělat jen jako zaměstnání, musí ji spíše brát jako poslání.

■ Co takové zájemce o práci v hospici čeká v nejbližší době?

Pokud se ukáží jako vhodní, budeme je posílat na stáže do lůžkových hospiců, které nám přislíbily pomoc. Tam se odborně zaškolí. Například na Ústecku v Litoměřicích. A také se s nimi budeme potkávat, předávat jim naše zkušenosti a naopak povídat si s nimi o jejich zkušenosti a motivaci.

■ Pro vás bude otevření lůžkového hospice splněným snem. Na jeho vznik jsou peníze i díky dotaci z Evropské unie. Jak je ale zajištěné financování provozu?

Zhruba 60 procent nákladů, které představují asi dva miliony měsíčně, by mělo pocházet od zdravotních pojišťoven a příspěvku na péči. Desetina potom od Ministerstva práce a sociálních věcí, další částí budou platby klientů z jejich příjmů nebo důchodů a nakonec příspěvky od jednotlivých dárců. Chceme se také dohodnout s krajem, zda by ročně nepřispíval nějakou částkou a v posledních třech měsících se vydávám i na jednání do větších obcí kraje.

Jaký tam máte úspěch? Sama jsem tím mile překvapená, ale poměrně velký. Byla jsem už asi ve dvaceti a zatím nás nikde neodmítli. Všude nějakou pravidelnou finanční pomoc přislíbili.

■ Vy jste jezdila zkoumat fungování hospiců i za hranice, třeba do Anglie. Jaká je péče o umírající tam?

Velmi propracovaná. Tam má malý lůžkový

hospic každé malé město a k tomu tam existuje rozsáhlá síť domácího hospice. A fungují tam s velkým zapojením dárců a dobrovolníků.

■ Je to model, který byste ideálně chtěla vidět i u nás?

Tam je to jiné. U nás bych byla ráda, kdyby se podařilo nastavit systém financování provozu hospice. I když i peníze od dárců mají smysl. Je dojemné, když k nám přijde babička se stokorunou, že si jde trochu pojistit cestu nahoru. Setkání s dárci má své kouzlo. Ale zpět. Jakmile si podaří financování zajistit, pak si myslím, že postačí na kraj jeden lůžkový hospic. Ale určitě bych byla pro to, aby se rozšířila síť domácí hospicové péče. Protože my zajíždíme 30 kilometrů od Liberce a třeba do České Lípy nebo Vrchlabí už se nedostaneme. Přitom i tam by domácí hospic být měl.

Autor: Deník /Martina Petrášková

Z DOPISŮ

26. dubna se v prachatickém Hospici sv. Jana N. Neumanna konal IX. Den paliativní hospicové péče. Svoji reakci na celou akci zaslal hospicový lékař František Vlček.

Seděl jsem, poslouchal, žasnul a chvílemi se i styděl. Ano, není to žádné klišé, tak jsem do cítil i prožíval.

Celý profesní život jsem pracoval jako chirurg. Jak v nemocniční péči (i ve vedoucí funkci), tak i ambulantní. Ale to, co jsem poznal poslední měsíce, kdy již jako důchodce pracuji v Hospici sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích, považuji za své – jak medicínské – tak ale hlavně lidské obohacení. V nemocnici jsem poznal při porodech počátek života, pak jsem léčil jeho „neduhy“. Někdy i na lůžkovém odd. chirurgie smrt. Ale že mohou být obohaceny poslední dny života takovým způsobem a noblesou, jako v hospicu, jsem nejen nevěděl, ale ani netušil. Doma jsem po přednáškách vzpomínal, zda nás během studia o jakési hospicové péči někdo informoval, když ne u nás, tak ve světě, ale nemohu si toto vybavit. Když jsem začal v hospicu pracovat, setkal jsem se zde se studentkami – všeobecnými sestrami, před ukončením ba-

kalářského studia a říkal jsem si, že by určitě neškodilo, kdyby i studenti lékařských fakult měli zde krátkodobou stáž povinnou. Říkám to při plném vědomí toho, že život porodem začíná. Pak následuje život, který je často různě ovlivňován lékařskými zásahy a smrtí končí. A toto konečné období života člověka je často v dnešním světě, kdy se vše měří penězi, odsouváno na vedlejší kolej, stejně jako i morální a duchovní rozměr. Je smutné, že v dnešní době, když je člověk nemocný, starý a pro společnost „jako nezajímavý“, se finanční a lidské zdroje hledají tak těžko, jak poslední dobou zaznívá od provozovatelů těchto zařízení, ale i nemocnic. Což není hanba, že se na léčbu dětských pacientů pořádají sbírky a na stavbě dálnic se platí o desítky milionů předražené zakázky? Což je „beton“ potřebnější a váženější, než lidský život? Proto

by se o těchto věcech mělo hovořit se vši vážností, protože smrt se dotkne každého z nás. A to že je prostředí v hospicu mnohdy lepší než v nemocnicích, není k závidění, ale je to poděkování člověku za jeho celý život, co pro společnost udělal. Měli bychom se snažit, aby vztahy mezi nemocnicemi a hospici nebyly konkurenční, ale vždy to, co které zařízení dokáže poskytnout, bylo upřednostněno pro pacienta před ekonomickými ukazateli. Proto si přejme, aby tato péče byla veřejností, politickou reprezentací a medicínskou obcí vnímána se vši vážností jako něco, co má neodmyslitelné a nepostradatelné místo ve zdravotním systému.

*S úctou všem zdravotníkům
MUDr. Vlček František*

(red. upraveno)

Den otevřených dveří Domácí hospic Jordán

18. června 2014
9 – 17 hodin
Žižkova 631, Tábor

Během dne se můžete setkat:

9 hodin, 15 hodin – ředitelka Jana Špačková Chalupská

14 hodin – vrchní sestra Barbora Nováková

po celý den – sociální pracovnice Eva Špallová

a pracovnice půjčovny kompenzačních pomůček Zdenka Vaříková

od 15.45 hodin můžete shlédnout dokument „Doma, to je něco úžasného“

16.45 hudební vystoupení:

P. František Marek Míček, Opraem. - pila

David Peltán – elektrická kytara

Domácí hospic Jordán, o.p.s., Žižkova 631, 390 01 Tábor, kontakt: Eva Špallová 725 414 931

Domácí hospic Duha, o.p.s.

pořádá

Kurz pro pečující

v Centru domácí hospicové péče
Riegrova 655, Hořice
/areál nemocnice Hořice/

10. června od 17:00 hodin

- pro konkrétní radu a pomoc těm, kteří pečují o blízkého nemohoucího člena rodiny
 - pro dodání odvahy těm, kteří o péči uvažují
 - pro povzbuzení těm, kteří pečují dlouhodobě

Své zkušenosti předají zdravotní sestry, lékař a sociální pracovnice hospice.

Názorně předvedou a umožní vyzkoušet zdravotní a kompenzační pomůcky.

Poinformují o nárocích na možnou finanční podporu, příspěvky, pomůcky a využití nabídky sociálních služeb.

Diskuze a vlastní zkušenosti pečujících.

Kurz je zdarma.

Prosíme o přihlášení na tel. čísle **739 912 781**
nebo na adrese **hospic-horice@seznam.cz**.

Do vaší knihovny...

NOVINKA!

**Martina Kosová
a kolektiv**

LOGOTERAPIE

**EXISTENCIÁLNÍ ANALÝZA
JAKO HLEDÁNÍ CEST**

**Počet stran: 208
MOC: 339 Kč**

Nalezněte s pomocí této knihy smysluplnou cestu životem nebo ji využijte při doprovázení svých klientů! Publikace vám nabízí nejen orientaci v teoretické oblasti, ale především inspiraci pro každodenní praxi. Autoři rozvíjejí hlavní myšlenku naplnění potřeby životního smyslu. Kniha je cenným průvodcem pro všechny, kdo se setkávají s otázkou: „Jak mohu v dané chvíli a za těchto podmínek udělat ze svého života to nejlepší?“

Koncept logoterapie lze přiblížit pomocí metafory: klient přichází za terapeutem a odhaluje mu různé fragmenty svého života, cílem je objevit v těchto jednotlivých kouscích dílky jedinečné mozaiky a pomoci poskládat z nich obraz, na který lze dále navazovat. Člověk zažívá, že je jedinečnou bytostí, že je dobré být na světě. Rozpoznává hodnoty, které působí na jeho city. Krajinu svého života přijímá i se svou minulostí, chybami, prožitým utrpením. Porozumění vlastnímu životu vede k jeho smysluplnému směřování, k rozpoznání a uskutečnění životního poslání. Kniha je zdrojem inspirací nejen pro psychology, lékaře, sociální pracovníky a příslušníky dalších pomáhajících profesí, ale i pro všechny čtenáře se zájmem o existenciální rozměr v životě. Lze ji proto doporučit do každé hospicové knihovny.

„Logoterapie je publikací, která vyplňuje prázdné místo na knižním trhu. Nejde jen o učebnici, ale také o zdroj inspirací, u kterých se lze zastavit, zapřemýšlet a vnést je směrem ven do profesionální práce s klientem, nebo též dovnitř pro proměňování sebe sama.“

Mgr. Alexandra Slobodníková Čmáriková, PhD.

POZVÁNKY

Oblastní charita Červený Kostelec

srdečně zve šikovné děti a dospělé k účasti
do 9. kola soutěže této soutěže,
jejíž výtěžek podpoří péči v Hospici Anežky České.

KATEGORIE SOUTĚŽE:

oděvy a oděvní doplňky | umělecká díla | bytové doplňky | dětské výrobky | ostatní

Odborná komise vybere v říjnu z každé kategorie jednoho výherce a miláčka poroty. Pro výherce jsou připraveny hodnotné ceny.

V říjnu, ke Světovému dni hospicové a paliativní péče, bude z doručených výrobků uspořádána prodejní výstava ve výstavní síni v Červeném Kostelci.

Výrobek do soutěže, prosím, pošlete opatřen štítkem se jménem, navrhovanou cenou, kategorií a kontaktem (adresou, nejlépe e-mailem a telefonem, abychom vás mohli informovat o výhře včas a pozvat vás na vernisáž.).

Balíček s označením názvu soutěže můžete předávat **do pondělí 24. září 2014 osobně**, nebo prostřednictvím pošty, na adresu: **Oblastní charita Červený Kostelec, ulice Manželů Burdychových 245, PSČ 549 41 Červený Kostelec.**

VELMI SE TĚŠÍME NA VAŠE VÝROBKÝ A PŘEDEM DĚKUJEME!

KONTAKTNÍ OSOBA:

Eva Wagenknechtová, tel.: 491 610 330, e-mail: wagenknechtova@hospic.cz

■ KABINET LÉTAJÍCÍCH ÚŽASNOSTÍ – BENEFIČNÍ VYSTOUPENÍ

Divadelně kejklířské
představení Vojty Vrtka.

Kdy: 4. září 2014

Kde: Prachatice
Park hospice,
od 16. hodin.

■ BABOUCI

Benefiční koncert
nejstarší jihočeské
dechovky pro hospic
(park hospice).

Kdy: 5. září 2014

Kde: Prachatice
Od 17. hodin.

Přehled akcí členů
a partnerů APHPP najdete
v Kalendáři akcí na

www.asociacehospicu.cz

Karlovo náměstí 317/5, Praha 2, 128 01
www.asociacehospicu.cz

PODĚKOVÁNÍ PODPOROVATELŮM.

Zpravodaj Rovnováha byl vytištěn na náklady MMR
v nákladu 400 ks.

Rovnováha – zpravodaj
Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

Vyšlo: 1. června 2014.

Zpravodaj je neprodejný.

Registrace: MV ČR: 29. 6. 2005, VS/1-1/61268/05-R.

Podpořit činnost APHPP můžete na č. ú.: 198481152/0300

Uzávěrka příštího čísla je 20. srpna 2014